
Voornaamste punten van het verslag van de Werkgroep aanvullende bevoegdheden dat in de plenaire zitting van de Europese Conventie op 7 en 8 november is ingediend.

Voorzitter van de werkgroep: de heer Henning Christophersen

"AANVULLENDE BEVOEGDHEDEN" WORDT "ONDERSTEUNINGSMAATREGELEN".

Gebieden waarop ondersteuningsmaatregelen kunnen worden genomen: werkgelegenheid, onderwijs en beroepsopleiding, cultuur, volksgezondheid, trans-Europese netwerken, industrie, onderzoek en ontwikkeling.

De werkgroep zette vraagtekens bij de toekomst van de zogenaamde "aanvullende" bevoegdheden: moeten de grenzen van deze bevoegdheden explicieter worden geformuleerd?

De werkgroep was van mening dat om te beginnen de dubbelzinnigheden de wereld uit moeten, met name door de "aanvullende bevoegdheden" een andere plaats te geven ten opzichte van de overige categorieën bevoegdheden.

Volgens de werkgroep bestaan de "aanvullende bevoegdheden" niet uit hoofde van dezelfde titel als de exclusieve bevoegdheden van de Unie of de gedeelde bevoegdheden. Voor de "aanvullende bevoegdheden" blijven de lidstaten volledig bevoegd, wat geen beletsel vormt voor het treffen van steun- en coördinatiemaatregelen op Europees niveau (zoals het Erasmus-programma, dat grootschalige studentenuitwisselingen mogelijk maakt).

De Werkgroep:

- beveelt aan om de aanduiding "aanvullende bevoegdheden" te vervangen door **"ondersteuningsmaatregelen"**;
- onderstreept dat met betrekking tot deze maatregelen de nationale wetgeving niet kan worden vervangen door een Europees wetgevingsbesluit;
- herinnert eraan dat ze slechts toegepast mogen worden wanneer er sprake is van een gemeenschappelijk belang van de Unie en de lidstaten.

Verdere overwegingen van de werkgroep:

- het toekomstige Constitutionele Verdrag moet een titel bevatten die gewijd is aan de bevoegdheden in hun geheel;
- er moet kort worden aangegeven welk type bevoegdheid op elk in het Verdrag genoemd beleid van toepassing is;
- de verdeling door het Constitutionele Verdrag van de bevoegdheden tussen de lidstaten en de Europese Unie mag een zekere soepelheid niet in de weg staan. Hiervoor kan worden gezorgd door artikel 308 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap te handhaven.¹

Wel moet met name worden vastgesteld dat het in geen geval gaat om een uitbreiding van de bevoegdheden van de Unie.

¹ "Indien een optreden van de Gemeenschap noodzakelijk blijkt om, in het kader van de gemeenschappelijke markt, een der doelstellingen van de Gemeenschap te verwezenlijken zonder dat dit Verdrag in de daartoe vereiste bevoegdheden voorziet, neemt de Raad met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement de passende maatregelen."